

NOTA SOBRE LES POBLACIONS DE ZOOPLÀNCTON DE LES BADIES DEL DELTA DE L'EBRE

F. VIVES

GENERALITATS

L'estudi del zooplàncton a les badies dels Alfacs i del Fangar, s'ha realitzat a base de mostratges periòdics (mensuals) a 5 estacions fixes que varen ésser situades en punts estratègics, amb la finalitat d'enregistrar les possibles variacions quantitatives y qualitatives determinades per l'elevat grau de confinament de les aigües.

Cal assenyalar els extraordinaris canvis físics que es succeeixen en el temps a aquestes àrees poc profundes, sotmeses a la variabilitat atmosfèrica, fet que repercuteix sobre les poblacions existents, caracteritzades per llur baixa diversitat, com hem palesat al llarg del nostre estudi.

MÈTODES

De novembre de 1982 a febrer de 1984 s'han realitzat mostratges mensuals en cinc estacions, situades 3 als Alfacs i 2 al Fangar. En elles s'han pres les dades hidrogrà-

fiques de rutina a més de realitzar pesques de zooplàncton de 10 minuts de durada. Es va utilitzar al principi la xarxa JUDAY-BOGOROV amb malles de 250 micres. Des del febrer de 1983 es va treballar amb una xarxa BONGO de mida reduïda (20 cm de diàmetre) i amb malles de 200 micres.

BIOMASSA

Deixant a part les valoracions de C, N, H, fetes en algunes campanyes, s'ha intentat mesurar la població animal pel volum sedimentat. Val a dir però, que els valors obtinguts són poc significatius, perquè bastantes vagades la quantitat de fitoplàncton capturat ha estat molt alta, i ha desdibuixat els resultats obtinguts.

Actualment s'està fent el recompte d'individus, que ens donarà una estima millor de la magnitud de l'error comès en quantificar la població del zooplàncton pel mètode de volum sedimentat.

LES POBLACIONS DEL ZOOPLÀNCTON

L'estudi qualitatiu relatiu ens mostra una població pobra en espècies, on només uns pocs grups són representats.

En total s'han enregistrat uns 114 tàxons.

Com hom preveia, la diversitat disminueix aigües endins; a les estacions situades a l'entrada d'ambdues badies s'observa una notable variació en el nombre de les espècies típicament nerítiques, en relació amb els corrents i la configuració de cada badia.

Val a dir que, malgrat el que s'ha esmentat abans, podem assenyalar que el grup millor representat és el dels copèpodes, amb més de 6-7 espècies característiques, alguna de les quals, com passa amb *Centropages ponticus*, és típica d'aigües interiors.

Per les freqüències observades, podem indicar com a espècies típiques d'aquest

biòtop i principals responsables de la biomassa zooplànctònica, les següents:

Centropages ponticus

Acartia clausi

Acartia latisetosa

Oithona nana

Oithona helgolandica

Euterpina acutifrons

Altres grups importants són els Cladòcers com *Podon intermedius*, i les Apendicularies com *Oikopleura dioica*.

Pel que fa al meroplàncton, cal destacar en primer lloc els nombrosos nauplius i metanauplius de cirrípedes; entre els Molluscs les grans quantitats de larves de lamelibranquis i gasteròpodes; les larves Müller i «actinotroches», a més de les larves d'ascídies. El grup més ben estudiat és el dels Decàpodes, donat l'interès comercial que tenen algunes de les seves espècies d'adults de la zona.